

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 59/2023
22.05.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ... - ..., улица ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 73/23 од 10.04.2023. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 22.05.2023. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 73/23 од 10.04.2023. године.

Образложење

Предлагач је дана 26.04.2023. године поднео Врховном суду, преко Управног суда жалбу (примљену у Врховном суду 27.04.2023. године), против решења Управног суда Р4 у 73/23 од 10.04.2023. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 16294/21, као неоснован.

У жалби је предлагач навео да је Управни суд неажурно поступао и безразложно одуговлачио судски поступак у предмету У 16294/21, јер пресуда није донета ни после скоро две године од дана подношења тужбе. Предлагач је већ подносио приговор који је решењем Управног суда Р4 у 203/22 од 15.08.2022. године одбијен као неоснован, јер је наводно Управни суд активно поступао у предмету У 16294/21, а поступајући судија известилац се није на адекватан начин изјаснио о развоју поступка у времену у наведеном предмету. Неосновани су наводи разлога Управног суда о томе да су оцењени сви критеријуми прописани за оцену повреде права на суђење у разумном року по сада поднетом приговору, а посебно су неосновани наводи образложења побијаног решења о томе да поступање Управног суда није пратила неактивност суда, односно да целокупно трајање поступка у тренутку одлучивања о поднетом приговору не прелази оквире поступања у разумном року. По поновном приговору судија известилац се такође није изјаснила зашто скоро годину и по дана уопште није поступала у спорном предмету. Предложио је председнику Врховног суда да жалбу усвоји и утврди повреду права на суђење у разумном року.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82,

„Службени гласник РС“ 6/15), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Предлагач је поднео тужбу ради оцене законитости решења органа Универзитета у Београду ради поништаја решења број ... од ...2021. године у правној ствари утврђивања дисциплинске одговорности студента. Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење Дисциплинске комисије Економског факултета Универзитета у Београду број 1581/1 од 28.04.2021. године којим је предлагач оглашен одговорним за теже дисциплинске повреде из члана 9. тачка 3. и тачка 8. Правилника о дисциплинској одговорности студената Универзитета у Београду и изречена му је мера забране полагања свих испита у шест испитних рокова, јер је током полагања испита из предмета међународна економија дана 27.08.2020. године нарушио правила полагања испита тако што је поседовао унапред припремљене папире („пушкице“) и зато што је показао изузетну агресивност, неколегијалност, ометао одржавање испита, претио дежурним сарадницима и правио видео записе испита након што му је одузет индекс, испитни задатак и недозвољена средства. Предлагач је уз тужбу поднео и захтев за одлагање извршења решења Дисциплинске комисије Универзитета у Београду број 612-2442/2-21 од 05.07.2021. године који је одбачен решењем Управног суда 12 У 16294/21 од 29.07.2021. године против кога је предлагач поднео приговор дана 31.08.2021. године посебном већу Управног суда у предмету Ув 348/21, а одлука је донета решењем од 31.03.2022. године. Након тога, предлагач је против исте одлуке дана 01.06.2022. године поднео нови приговор посебном већу у предмету Ув 155/22 због чега је судија известилац по предмету У 16294/21 овај предмет здружио предмету Ув 155/22 дана 20. фебруара 2023. године при чему је по захтеву Управног суда од 22.09.2021. године тужени доставио одговор на тужбу дана 07.10.2021. године.

Ожалбеним решењем одбијен је приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 16294/21 као неоснован са образложењем да период од

подношења тужбе 28.07.2021. године до подношења приговора 13.02.2023. године није пратила неактивност суда, јер је суд доставио туженом тужбу ради одговора који је и достављен 07.10.2021. године, да је предмет У 16294/21 здружен предмету Управног суда Ув 155/22, јер је тужилац поднео поново приговор против решења о одлагању извршења управног акта чиме је изјављивањем недозвољених правних средстава против решења којим је одлучено о његовом захтеву за одлагање извршења Дисциплинске комисије допринео дужини трајања поступка, а да је рад Управног суда у току 2022. године био изузетно отежан и редукован због пружања заштите изборног права поводом одржаног републичког референдума ради потврђивања акта о промени Устава Републике Србије и одржаних председничких, парламентарних и избора за одборнике скупштине градова и општина у Републици Србији.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 16294/21 као и то да су наводи жалбе предлагача неосновани. Врховни суд налази да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року морају бити уважене све околности предметног случаја, а кључни значај има дужина трајања поступка. Предлагач своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на дугом трајању управног спора који у тренутку подношења приговора траје око годину и по дана и на чињеници да Управни суд није био довољно активан у поступању. Међутим, Врховни суд налази да дужина трајања поступка од подношења тужбе 28.07.2021. године до дана подношења приговора 13.02.2023. године (једна и по година) није таква да би за последицу имала настанак повреде права на суђење у разумном року, нити је овај период пратила неактивност суда имајући у виду да је суд по пријему тужбе 22.09.2021. године доставио туженом тужбу и да је тужени одговор на тужбу доставио са списима 07.10.2021. године, а да је трајању поступка након достављања одговора на тужбу допринео предлагач изјављивањем недозвољених правних средстава против решења суда којим је одлучено о његовом захтеву за одлагање извршења Дисциплинске комисије Универзитета у Београду од 05.07.2021. године због чега још увек нису испуњени услови за окончавање поступка у наведеном предмету. Такође рад Управног суда јесте био отежан и редукован у 2022. години због пружања заштите изборног права поводом одржаног републичког референдума ради потврђивања акта о промени Устава Републике Србије као и поводом одржаних председничких, парламентарних и избора за одборнике скупштина градова и скупштина општина у Републици Србији дана 03.04.2022. године. Суд је иначе поступао према изграђеним стандардима Европског суда за људска права који налажу да се у суду који је преоптерећен нерешеним предметима (као што је Управни суд) од решавања предмета према редоследу пријема у суд одступи само када су у питању предмети који се морају приоритетно решавати при чему предмет предлагача не спада у ову групу.

Имајући све напред наведено у виду, Врховни суд је на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одбио жалбу предлагача.

Судија
Јелена Ивановић,с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић